

Gemeente van onze Here Jezus Christus,

Is dit eigenlijk niet een gevaarlijk stukje in de Bijbel? Gaat het hier in deze gelijkenis niet een beetje ál te gemakkelijk? Het gaat er toch om, dat wij als christenen in vuur en vlam staan voor God? Dat we ons helemaal aan Hem overgeven, totaal? Dat we ons géven in Zijn dienst? En dat we álles doen wat we kunnen doen voor Hem? Dat we actief zijn? Een actieve gemeente? En ook persoonlijk, dat we ons inzetten?

En waar gaat het hier dan over? Over iemand die zaait, en daarna doet hij eigenlijk niks meer! Althans, een hele tijd niet. Hij slaapt, en hij staat weer op, en hij gaat weer slapen, en zo gaat dat maar door. En dat zaad? Dat groeit wel! Hij weet niet eens hoe! Jezus zegt (vers 28): 'De grond brengt vanzelf vrucht voort!' Vanzelf. In het Grieks staat daar een woord dat we allemaal kennen: automatè, automatisch! Automatisch komt er vrucht!

Moet je dan eigenlijk deze gelijkenis wel lezen in de kerk? De gelijkenis van het vanzelf groeiende zaad. Gaat het in dit verhaal niet allemaal een beetje al te relaxed? Daar worden we toch een luie gemeente van? Oké, het staat wel in de Bijbel, maar je hoeft toch niet alles zo voor het voetlicht te halen? De Nederlandse Spoorwegen hebben een regel dat, als je veel vertraging hebt, dan je dan je geld terug kan krijgen, een gedeelte of helemaal. Maar dat gaan ze toch niet breed uitmeten op een poster of zo? Nee, die regel is er wel, maar dat hou je een beetje stil. Zo ook die gelijkenis van het vanzelf groeiende zaad, die staat wel in de Bijbel, maar daar moet je

maar niet over preken als predikant, daar kweek je een luie gemeente mee.

U voelt wel aan: dat is natuurlijk onzin. Juist als die tekst vragen oproept, moet je er des te grondiger met elkaar over nadenken! Ik wil dat met u doen aan de hand van drie kernwoorden: verwondering, vertrouwen en verlangen. Verwondering, vertrouwen en verlangen.

Verwondering, dat is het eerste. Want dat proef je toch aan alles, hier, de verwondering van die boer. Hij doet helemaal niets, hij heeft alleen maar gezaaid! Elke avond gaat hij rustig naar bed, en 's morgens, dan kijkt hij weer eens naar zijn land, en hij ziet het veranderen, langzaam maar zeker: dat bruine veld, dat wordt groen! Eerst heel voorzichtig, heel schuchter, dan ligt er zo'n groene waas overheen. En dan overtuigender, en voller. Prachtig jong groen! Vanzelf, automatisch brengt de grond vrucht voort. Niet in één keer, pats boem, maar heel geleidelijk, langzaam maar heel zeker, groeien de halmen, en daarna de aren, en daarna het volle koren in de aar.

Zo tekent Jezus het, in vers 28, in die verschillende fasen. Je ziet als het ware de boer met verwondering toekijken. Vanzelf brengt de grond vrucht voort. In onze vertaling staat de volgorde van de woorden eigenlijk niet goed. 'De grond brengt vanzelf vrucht voort.' Nee, in de oorspronkelijke tekst staat dat woordje 'vanzelf' als eerste woord van de zin, automatè, daar ligt alle nadruk op: 'Automatisch brengt de grond vrucht voort.' Dat gaat helemaal buiten die boer om. Dat is dus helemaal Góds

werk! Het is... genade! De groei van Gods Koninkrijk, het feit dat er mensen tot geloof komen, dat dat geloof gaat groeien, dat mensen vanuit dat geloof gaan leven, dat ze daarin weer wat voor anderen mogen gaan betekenen, dat er een gemeente is, een kerk in de wereld, dat er christelijke organisaties zijn, dat mensen vanuit hun geloof zich inzetten in allerlei sectoren van de samenleving, dat is nu állemaal... genade! Allemaal het werk van God, het werk van de Heilige Geest! Dat is niet onze inspanning, niet onze prestatie, niet onze verdienste, nee, dat is allemaal Gods werk, een geschenk dat ons toevallig van de Allerhoogste. Dat is allemaal genade.

Twee weken geleden las ik in het blad De Waarheidsvriend een interview met een vriend van me, ds. Niek Tramper uit Vlaardingen. Hij heeft afscheid genomen van de gemeente in Vlaardingen, want hij gaat werken voor de Europese Evangelische Alliantie. In dat interview zegt hij dit: "Vier jaar geleden woei de kille wind van een herstructurering over de protestantse gemeente van Vlaardingen. Die heeft me bijna omver geblazen. De gemeente kwam door de crisis heen, en ik ook, met Gods hulp. Ik kijk nu met veel dankbaarheid terug op wat er ondanks onze "zwakke kracht" toch groeien mocht. Dat maakt afscheid nemen wel makkelijker.

In het begin van mijn predikantschap (ruim zeven jaar geleden), werden er heel weinig kinderen geboren in de gemeente. Het was een echte stadsgemeente met veel alleengaanden, maar ook veel kinderloze echtparen. Dat is de kerkenraad op een gegeven moment echt een punt

van gebed geworden. Dan staat daar ineens een echtpaar dat geen kinderen kon krijgen bij het doopvont, en ze weten niet hoe het kan. dan zijn er ineens in de afgelopen vier maanden al zes dopelingen. De gemeente kent net zo goed de pijn vanwege afhakers. Ongedacht komen er ineens "zoekers" op je weg, langs velerlei wegen, via de website, door het Open Huis in de wijk, door de Alphacursussen. Verbaasd zie je hoe de Heilige Geest zo krachtig mensen tot bekering en geloof brengt. We hebben ervaren dat onze ver-legenheid nu juist Gods ge-legenheid is, dat Hij de schat van het Evangelie in breekbare vaten onderbrengt. Je redt het niet met je ondernemingslust, je ijver, je scherpzinnigheid of bewogenheid. Het is "landbouwwerk". Het is God die de vrucht geeft, jij bent als dominee een tijdelijke hulpkracht, meer niet, minder ook niet.'

Die woorden van Niek Tramper, daar heb ik veel over nagedacht de afgelopen weken. 'Je redt het niet met je ondernemingslust, je ijver, je scherpzinnigheid of bewogenheid.' Nee, laat God Zijn werk doen! Leg het in Zijn handen! Daarom is het zo goed om deze gelijkenis van de Here Jezus te lezen aan het begin van de gebedsweek. Wij als christenen in West-Europa moeten leren om minder te vergaderen, en meer te bidden. Minder alles te willen beheersen, meer uit handen geven. Jaren geleden kwam ds Dagadu uit Ghana hier op een gemeente-avond. Hij werkte vier jaar in Nederland. Wij vroegen: 'Wat valt u op in de kerk in Nederland.' Hij zei: 'Jullie vergaderen veel, jullie organiseren de dingen goed, echt waar, maar jullie bidden zo weinig. Ondanks

al dat georganiseer zijn er zóveel mensen die afhaken, zoveel mensen die God verlaten. Begin bij het begin: ga op de knieën, ga meer bidden!’

Als kerkenraad zijn we afgelopen september hier, voor in de kerk, op de knieën gegaan. En als ik nu terugkijk, dan zeg ik in verwondering: het afgelopen najaar zijn er heel mooie dingen gebeurd in de contacten tussen mensen.

‘Landbouwwerk.’ Het zaad groeit vanzelf op, je weet niet eens hoe. Maar het gebeurt! God werkt! GóD werkt! Hij heeft ons vanmorgen hier gebracht. Dat is Zijn werk! Hij is een God van genade. Genade is iets, wat je niets kost, maar je wel ten goede komt. Jezus Christus kwam op aarde, Hij nam voor ons het kruis op Zich. Hij liet Zich voor ons aan het hout nagelen, Hij liet de spijkers door Zijn polsen heen jagen. Hij stierf in de dichte duisternis boven de kruisheuvel Golgotha. Hij deed dat allemaal, vóór ons, buiten ons om. En Hij stond op uit de dood. Vóór ons, om voor ons de poort naar het eeuwige leven te openen. Toen wij geboren werden, was dat allemaal al gebeurd, buiten ons om, maar het kwam wel ons ten goede. Dat is genade. En de Here God heeft Zijn Heilige Geest gegeven in deze wereld om die verlossing ook tot een realiteit te maken voor ieder van ons persoonlijk. De Heilige Geest wil in ons leven het geloof wekken en versterken. Allemaal genade! Eén en al geschenk! Zou je daar nu niet diep verwonderd van raken? Here God, wat heb ik, dat ik niet heb gekregen? U bent zo goed, een bron van leven en overvloed! Ongelooflijk! Verwondering! Het zaad groeit vanzelf!

Als je zó God hebt leren kennen, als een God die Zélf werkt, als je je zo bent gaan verwonderen over Zijn genade, dan wekt dat ook vertrouwen. Dat is het tweede kernwoord: vertrouwen. Vanuit de verwondering kom je tot vertrouwen. Waarom strooit die boer zijn zaad uit? Hij had dat zaad toch ook kunnen gebruiken om daar brood van te bakken? Dan had hij er meteen een goeie boterham aan gehad! Nee, die boer geeft zijn zaad letterlijk 'uit handen'. Hij strooit het uit over de akker. Want uit ervaring weet hij dat de kans heel groot is dat het opkomt, en dat er veel méér graankorrels uit voortkomen.

Juist door zijn zaad uit handen te geven, vermenigvuldigt het zich. De boer heeft daar vertrouwen in. Dat vertrouwen motiveert de boer om te zaaien! En als we daar nu eens even over nadenken, dan leren we dat deze gelijkenis van ons geen luie christenen maakt, die denken: 'Nou ja, het is toch allemaal Gods werk, het gaat allemaal automatisch', nee, Jezus maakt ons niet tot luie christenen, maar tot vertrouwende christenen, en dat is heel wat anders! Júist omdat God Zelf Zijn werk doet in deze wereld, daarom heeft het ook zin voor ons om ons te laten inschakelen door Hem, om dat kleine beetje dat wij kúnnen doen, ook inderdaad te doen. Wat wij kunnen doen is: zaaien. In dienst van de Meester, in dienst van Jezus Christus, de grote Zaaier. Wij mogen zaaien. Wat betekent dat, concreet? Dat betekent bijvoorbeeld, dat jij voor je naar school gaat of voor je naar een feestje gaat, dat je dan bidt: 'Here God, als ik straks optrek met mijn klasgenoten, of met mijn vrienden, wilt U dan momenten geven, kansen, dat ik

iets kan laten zien van wie U voor mij bent.' En dan zul je zien: God zal je vroeg of laat kansen geven om iets te vertellen, of gewoon iets te doen, waardoor je kunt laten zien wat geloof betekent.

Zaaien, dat is ook gewoon: als je kinderen hebt, ze voorlezen uit de Bijbel, ze leren zelf te lezen uit de Bijbel, samen bidden, ze meenemen naar de kerk. Maar zaaien, dat is ook: gastvrij zijn voor kinderen van school of uit de buurt, laat ze ook maar mee-eten, laat ze ook een verhaal horen uit de Bijbel. Zaaien, dat kan op talloze manieren, in de gewone ontmoetingen van alledag, in je familie, op je werk, en vanuit de kerk.

En nu vind ik het heerlijke van deze gelijkenis, dat dat zaaien gezet wordt in het perspectief van het werk van God. Echt, we mogen erop vertrouwen: God werkt, Hij gaat door, en daarom heeft het zin om te zaaien! God Zelf geeft Zijn belofte: 'Ik zal dat zaad gebruiken!' We hebben die belofte gelezen uit Jesaja 55: 10 en 11.

'Want,' zegt de HERE, 'zoals de regen en de sneeuw van de hemel neerdaalt en daarheen niet terugkeert, maar doorvochtigt éérst de aarde en maakt haar vruchtbaar en doet haar uitspruiten en geeft zaad aan de zaaier en brood aan de eter, alzo zal mijn woord, dat uit mijn mond uitgaat, ook zijn; het zal niet leeg tot Mij terugkeren – het zal niet vruchteloos blijven - maar het zal doen wat Mij behaagt en dat volbrengen, waartoe Ik het zend.'

Het Woord van God hééft uitwerking! Zaa maar! Doe het maar! Want God Zelf doet er Zijn werk mee.

Vertrouw op Hem, ook al begrijp je niet altijd wat Hij doet. Ook al zijn Zijn wegen vaak verborgen, blijf zaaien! Want het is God die de groei geeft.

Vertrouwen. Dat tweede kernwoord. Daar wil ik nog één ding over zeggen: ik kan me voorstellen dat sommigen van ons, hier, hebben gedacht bij dat eerste, bij die verwondering, dat die groei allemaal het werk van God is, allemaal genade... ik kan me voorstellen, dat sommigen toen hebben gedacht: 'Ja, dan kan ik er dus zelf niet zoveel aan doen, of ik geloof of niet. Als het allemaal het werk van God is, kan ik er niet zelf voor kiezen om te geloven. En eerlijk gezegd weet ik helemaal niet zo zeker, of ik wel geloof. Ik voel er eerlijk gezegd helemaal niks van, daarbinnen. Je kunt je wel verwonderen, het is allemaal genade en zo, maar die genade is mij kennelijk niet te beurt gevallen.' Hoe zit dat?

Ik heb dat bijna letterlijk zo eens horen zeggen door Pim Fortuyn, een keer in een EO-programma. 'Ja', zei Pim, 'Er zal misschien wel zoiets zijn als uitverkiezing, en kennelijk ben ik niet uitverkoren, want ik voel niet zo veel van geloof.' Misschien herkent u die vraag, of herken jij die vraag.

Daarom kom ik nu weer bij dat tweede kernwoord: vertrouwen. Als dat zaad werd gezaaid in je hart, en je hebt het toegelaten, dat het gezaaid werd, je sluit je niet af voor het Woord van God, maar integendeel, je verwelkomt dat zaad, en als je bidt: 'Here God, laat het ontkiemen, laat het opgroeien, laat het vrucht dragen!' heb dan vertrouwen! Die akkers zijn eerst ook nog een

poosje helemaal bruin, maar vroeg of laat komt het zaad op. Daar mag je gerust op zijn! Want alleen al het gegeven dat je wilt bidden of God het zaad laat groeien, is al een teken dat de Heilige Geest werkt in je hart. Dat Hij met je bezig is. Anders zou je dat helemaal niet bidden! Verwonder je maar over Gods werk en heb er vertrouwen in: wie bidt, ontvangt, en wie klopt, hem of haar zál worden opengedaan.

Verwondering, vertrouwen, en dan het laatste kernwoord: verlangen! Verlangen naar de oogst. Er zijn bijbeluitleggers, die de boer van deze gelijkenis maar een luie boer vinden. Zij zeggen: 'Moet je nou eens kijken: die boer, die heeft alleen maar gezaaid, daarna slaapt hij maar, en dan staat hij weer op, en hij gaat weer naar bed, enzovoorts enzovoorts, en ondertussen doet hij helemaal niks! Die boer, die staat dus eigenlijk symbool voor christenen, en vooral voor predikanten en ambtsdragers en zo, die niet goed hun best doen. En wat wil de gelijkenis dan zeggen? Gelukkig! God Zelf doet Zijn werk wel en Hij zorgt dat er tóch een oogst komt!'

Nou, als je zo de gelijkenis leest, dan zie je één woord totaal over het hoofd. Dat woord vindt u in vers 29, en dat woord gaat regelrecht in tegen de gedachte dat de boer lui zou zijn. U begrijpt misschien al welk woord ik bedoel: 'terstond'. 'Wanneer dan de vrucht rijp is, laat hij er terstond de sikkkel in slaan, omdat de oogsttijd aangebroken is.' Terstond, dat wil zeggen: meteen! Direct, zonder enig uitstel! Er is geen dag te verliezen!

Ja, die boer, die heeft moeten wachten, maandenlang. En natuurlijk: 's nacht ging die naar bed, ja, mag hij dat alsjeblieft? 's Nachts gewoon gaan slapen? Die boer heeft maandenlang moeten wachten, geduld moeten hebben. En elke dag ging hij kijken: hoe ver staat het? Is het vandaag al goed? En de laatste dagen dacht hij: 'Tja, bijna, bijna, maar nog nèt niet!' Tot die dag, dat hij gaat kijken, en zegt: 'Ja, jongens, we gaan er tegenaan! Het graan is rijp, we kunnen beginnen! Kom, aan het werk, nu meteen!' Terstond laat hij de sikkel erin slaan. Als Jezus dat zo zegt, dan betekent dat, dat die boer ernaar heeft verlangd, naar de dag van de oogst, de dag dat hij zijn hand kan laten gaan door dat goudgele graan. Heerlijk! Met reikhalzend verlangen heeft hij naar deze dag uitgezien!

Verlangen naar de oogst. Weet u wie vooral naar de oogst verlangt? Dat is Jezus, de grote Zaaier. Jezus, die Zelf alles gegeven heeft, die Zijn eigen lichaam heeft gegeven, om als een graankorrel begraven te worden in de aarde. Jezus ziet de groei van het graan, en Hij verlangt naar de oogst. Hij verlangt ernaar om de oogst te zien in uw en mijn leven, om te zien hoe ons leven vrucht draagt. Maar Hij verlangt vooral naar de dag, dat Hij mag terugkeren, en dat de oogst volledig kan worden binnengehaald. De dag dat Hij terugkomt op aarde, om alles nieuw te maken, en om Zijn kinderen om Zich heen te verzamelen, als één groot gezin.

Wij mogen ons vanmorgen verwonderen, over het werk van God, over Zijn genade, dat Hij groei geeft, vanzelf,

automatisch, zonder dat ons dat iets kost. Vanuit die verwondering mogen we deze week bidden, samen met mensen uit andere kerken. En vanuit diezelfde verwondering mogen we vol vertrouwen zaaien, meezaaien met Jezus, de grote Zaaier. Dat zaaien heeft zin, want het is God die werkt. Er zal een oogst komen. En naar die oogst mogen we verlangen, mee verlangen met Jezus. En we mogen erom bidden: 'Here God, laat het groeien, het zaad, in het leven van mijn vrienden, van mijn kinderen, van mijn ouders, laat het groeien in mijn eigen hart, en geef dan vrucht, overvloedig vrucht. Geef een oogst, Here God, en kom terug Here Jezus, om te oogsten. Als de tijd rijp is, als de oogst wuift in de wind, wacht dan niet langer, maar kom meteen, terstond!'

Amen.

Dienst Schollebaar, 16 januari 2011, 9.15 uur

PLEISTER MEE!!!

Mededelingen

Lied: Psalm 92: 7 en 8

Votum en groet

Onze hulp is de naam van de Here, die hemel en aarde gemaakt heeft, die trouw blijft tot in eeuwigheid en die nooit loslaat het werk dat Zijn hand begon.

Genade zij u en vrede van God onze Vader, en van de Here Jezus Christus, door de Heilige Geest. Amen.

Aanvangstekst

In 1 Korinthe 3 schrijft Paulus over zijn medewerker Apollos en over zichzelf het volgende: 'Ik heb geplant, Apollos heeft begoten, hij heeft water gegeven, maar God gaf de groei, de wasdom. Daarom, noch wie plant, noch wie begiet, betekent iets, maar God, die de groei geeft.' Amen.

Thema: 'Vanzelf'

Lied: Psalm 85: 3 en 4

We zingen over God, die Zijn werk laat groeien in deze wereld.

Wet

Lied: Psalm 25: 3 en 4

Gebed

Kinderen

Ik heb hier een pleister.

Wanneer plak jij een pleister op je huid?

(...)

En als je dan de pleister weer weghaalt, wat zie je dan?

Misschien moet er nog een keer een pleister op, en nog een keer.

En dan?

(...)

Hoe kan dat? Eerst een wond, en dan is die wond weer weg! Hoe kan dat?

VANZELF!

Ja, daarover gaat het vanmorgen in de kerk: dingen die VANZELF goed komen, dingen die vanzelf groeien, en juist dan is het niet gewoon, maar heel bijzonder, want God Zelf is degene die daarvoor zorgt. We gaan twee stukjes lezen, en in één van die twee stukjes zul je dat woord tegenkomen: VANZELF! Luister maar goed wanneer je dat woord hoort, wat er in de Bijbel VANZELF gebeurt.

OT: Jesaja 55: 6-13

Daarna: EL 148, 2x

NT: Markus 4: 26-32

Daarna: EL 173, 8x , dan kinderen naar nevendienst

Preek, over Mk. 4: 26-29, thema 'Vanzelf' met aansluitend...

Gezang 313: 1, 4, 5, 6, 7

Bericht van overlijden

Op zaterdag 15 januari overleed in de leeftijd van 88 jaar Adriana Helena Meijer-Stehouwer. Zij verbleef de laatste tijd in de Zorgvleugel van Bermensteyn, na jarenlang gewoond te hebben op het adres Bazuin 25. Wanneer de uitvaart zal plaatsvinden, is nog niet bekend. Iedereen die daarover geïnformeerd wil worden, kan dat na de dienst even aan mij doorgeven.

Wij gedenken mevrouw Meijer met de woorden van de Here Jezus uit Mattheüs 11: 'Kom tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.' Amen.

Gebeden

>>> Israel

>>> Politici

>>> Kerken wereldwijd, vervolgd om hun geloof !!!

>>> Zending

>>> **Oriëntatiecursus**

>>> Onze gemeente

>>> Dank voor gebedsweek, laat het eenheid mogen geven, en verwondering, verwachting, verlangen

>>> Dank voor geboorte Féline van der Nagel (Bart en Marloes, grootouders en verdere familie)

>>> Ook anderen werden opnieuw grootouders, zoals Cor en Ankie van de Polder, dank U wel daarvoor.

>>> Mensen met verdriet, gemis, fam. van mw. Meijer

>>> Gebed:

- Mw. De Gans
- Anne ten Haaf
- Mw. Kamp
- Dhr. Seinstra
- Mw. De Bel
- Mw. De Wit

Langdurig zieken

>>> Stilte, Onze Vader

Collecten

Slotlied: Gz. 314: 1, 2 en 4

>>> Samenvatting

Zegen

Gaat dan nu heen in vrede, draagt met u de zegen van onze God,
en wees een zegen, daar waar God u heeft geplaatst.

De Here zegen u en Hij behoede u,
de Here doe Zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig,
de Here verheffe Zijn aangezicht over u en geve u vrede. Amen.